

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ นางรูธ

หนังสือเล่มนี้ได้รับชื่อจากวีรสตรีของเรื่องนี้ คือนางรูธ หนังสือนางรูธเล่าเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวหนึ่งในอิสราเอล ซึ่งเรื่องนี้ เกิดขึ้นในสมัยของพวกผู้วินิจฉัย เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สวยงามและสำคัญ เพราะนางรูธ ซึ่งเป็นชาวโมอับ ได้เป็นแม่ของยายของกษัตริย์ดาวิด เพราะฉะนั้นเขาเป็นบรรพบุรุษของพระเยซูคริสต์ เหมือนอย่างนางราหับ (ซึ่งแต่ก่อนเป็นหญิงแพศยา) เป็นคนต่างชาติ และเป็นบรรพบุรุษของพระเยซูคริสต์เช่นกัน

อาร์ชบิชอป เจมส์ อาชชัวร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 10 ปี

ครอบครัวของนางนาโอมิ เสียชีวิตในโมอับ นางรูธตัดสินใจตามพระเจ้าไป

¹ อยู่มาในสมัยเมื่อผู้วินิจฉัย ครอบครัวอยู่นั้นเกิดกันดารอาหารขึ้นในแผ่นดิน มีชายคนหนึ่งเป็นชาวเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินโมอับ คือตัวเขาพร้อมกับภรรยาและบุตรชายสองคน ² ชายคนนั้นชื่อเอลิเมเลค ภรรยาชื่อนาโอมิ บุตรชายสองคนชื่อมาร์ทอลและคีลีโอน เป็นชาวเอฟราธาห์ มาจากเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ เขาทั้งหลายเดินทางเข้าไปในแผ่นดินโมอับและอาศัยอยู่ที่นั่น ³ แต่เอลิเมเลคสามีของนางนาโอมิสิ้นชีวิตเสีย ทิ้งนางไว้กับบุตรชายทั้งสอง ⁴ บุตรชายสองคนนั้นก็ให้หญิงชาวโมอับมาเป็นภรรยา คนหนึ่งชื่อโอรปาห์ อีกคนหนึ่งชื่อรูธ เขา

ทั้งหลายอยู่ที่นั่นประมาณสิบปี ⁵ แล้วมาที่โลนและคิลิโอน ทั้งสองคนก็สิ้นชีวิต หญิงคนนั้นก็ต้องเปล่าเปลี่ยวเพราะ เหตุสามีและบุตรชายทั้งสองของนางต้องล้มหายตายจาก ไป ⁶ แล้วนางนั้นพร้อมกับลูกสะใภ้ทั้งสองก็ลุกขึ้นออกเดินทางจากแผ่นดินโมอับ เพราะว่าเมื่ออยู่ในแผ่นดินโมอับนั้น นางได้ยินข่าวว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรง เยี่ยมเยียนชนชาติ ของพระองค์และประทานอาหารแก่เขาทั้งหลาย ⁷ นางจึง ออกจากตำบลที่นางอยู่พร้อมกับบุตรสะใภ้ทั้งสอง เดินทาง ทางกลับไปยังแผ่นดินยูดาห์ ⁸ แต่นาโอมิก่กล่าวแก่บุตรสะใภ้ ทั้งสองของนางว่า “ไปเถิด ขอให้ต่างคนต่างกลับไปบ้าน มารดาของตน ขอพระเยโฮวาห์ทรงพระเมตตาต่อเจ้าทั้งสอง ดังที่เจ้าได้เมตตาต่อผู้ที่ตายไปแล้วและต่อแม่ ⁹ ขอ พระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้เจ้ามีความสุข ขอให้ต่างก็ได้เข้า อยู่ในเรือนของสามี” แล้วนาโอมิก็จับลูกสะใภ้ทั้งสอง ต่างก็ ส่งเสียงร้องไห้ ¹⁰ นางทั้งสองจึงพูดกับแม่สามีว่า “อย่าเลย เราทั้งสองจะกลับไปกับแม่ไปถึงชนชาติของแม่” ¹¹ แต่นา โอมิตอบว่า “ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงกลับไปเสียเถอะ จะ ไปกับแม่ทำไมเล่า แม่ยังจะมีบุตรชายในครรภ์ให้เป็นสามี ของเจ้าหรือ ¹² ลูกสาวของแม่เอ๋ย กลับไปเสียเถอะ กลับไป ตามทางของเจ้า แม่แก่เกินที่จะมีสามีแล้ว หากแม่จะว่า แม่ยังมีความหวังอยู่ ถ้าแม่จะมีสามีคืนวันนี้และให้กำเนิด บุตรชาย ¹³ แล้วเจ้าจะรออยู่จนบุตรชายนั้นเติบโตได้หรือ เจ้าจะอดใจไม่แต่งงาน หรือ อย่าเลย ลูกสาวของแม่เอ๋ย แม่มีความสุขขึ้นมากเพราะเห็นแก่เจ้า ที่พระหัตถ์ของพระ เยโฮวาห์ได้กระทำแก่แม่ถึงเพียงนี้” ¹⁴ แล้วต่างก็ส่งเสียง ร้องไห้อีก โอราปาก็จับลาแม่สามี แต่รูธยังเกาะแม่สามีอยู่

นางรูธไปอิสราเอลพร้อมกับนางนาโอมิ

15 นาโอมิจึงว่า “ดูเถิด พี่สะใภ้ของเจ้ากลับไปหาชนชาติของเขาและหาพระของเขาแล้ว จึงกลับไปตามพี่สะใภ้ของเจ้าเถิด” 16 แต่รูธตอบว่า “ขอแม่อย่าวิงวอนให้ฉันจากแม่หรือเลิกติดตามแม่ไปเลย เพราะแม่จะไปไหนฉันจะไปด้วย และแม่จะอาศัยอยู่ที่ไหนฉันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉัน และพระเจ้าของแม่ก็จะเป็นพระเจ้าของฉัน 17 แม่ตายที่ไหนฉันจะตายที่นั่น และจะขอให้ฝังฉันไว้ที่นั่นด้วย ถ้ามีอะไรมาพรากฉันจากแม่ นอกจากความตาย ก็ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษฉัน และให้หนักยิ่งกว่า” 18 เมื่อนาโอมิเห็นว่ารูธตั้งใจจะไปด้วยจริงๆ แล้ว นางก็ไม่พูดอะไรอีก 19 ดังนั้นทั้งสองนางก็พากันไปจนถึงเมืองเบธเลเฮม ต่อมาเมื่อนางทั้งสองมาถึงเบธเลเฮมแล้ว ชาวเมืองทั้งสิ้นก็พากันแตกตื่นเพราะเหตุนางทั้งสอง จึงพูดขึ้นว่า “นี่แน่ะหรือ นางนาโอมิ” 20 นาโอมิตอบเขาว่า “ขออย่าเรียกฉันว่านาโอมิเลย ขอเรียกฉันว่า มารธาเถอะ เพราะว่า องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงกระทำแก่ฉันอย่างขมขื่น 21 เมื่อฉันจากเมืองนี้ไป ฉันมีทุกอย่างครบบริบูรณ์ พระเยโฮวาห์ทรงพาฉันกลับมาตัวเปล่า เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงให้ฉันทุกสิ่งใจดังนี้ และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ให้ฉันต้องประสบเหตุร้ายเช่นนี้จะเรียกฉันว่านาโอมิทำไมเล่า” 22 ดังนั้นนาโอมิจึงกลับมา และรูธลูกสะใภ้ชาวโมอับก็กลับมาด้วย ผู้กลับมาจากแผ่นดินโมอับ และเขาทั้งสองมายังเมืองเบธเลเฮมในต้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์เลย์

2

นางรูธเก็บรวงข้าวตกในนาของโบอาส

¹ ฝ่ายนาโอมินั้นมีญาติข้างสามีคนหนึ่ง เป็นคนมั่งมี ครอบครัวยุติธรรมกับเอลิเมเลค ชื่อโบอาส ² และรูธชาวโมอับ จึงพูดกับนาโอมิว่า “บัดนี้ขอให้ฉันไปที่ทุ่งนา เพื่อจะเก็บรวง ข้าวตกตามหลังผู้ที่มีสายตากฎาต่อฉัน” นาโอมิตอบนางว่า “ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงไปเถิด” ³ นางก็ออกเดินตามหลัง คนเกี่ยวเพื่อคอยเก็บข้าวตก เพื่อยุติเข้าไปในนาของโบอาส ซึ่งเป็นญาติของเอลิเมเลค

นางรูธพบญาติคนหนึ่งชื่อโบอาส

⁴ ดูเถิด โบอาสมาจากเบธเลเฮม พูดกับคนเกี่ยวข้าวว่า “ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับเจ้าเถิด” เขาทั้งหลายตอบว่า “ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรแก่ท่านเถิด” ⁵ โบอาสจึงถามคนใช้ผู้คอยควบคุมคนเกี่ยวข้าวนั้นว่า “หญิงสาวคนนี้เป็นคนของใคร” ⁶ คนใช้ซึ่งเป็นผู้ควบคุมคนเกี่ยวข้าวจึงตอบว่า “นางเป็นหญิงชาวโมอับ กลับมาจากแผ่นดินโมอับพร้อมกับนาโอมิ” ⁷ นางพูดว่า ‘ขออนุญาตให้ดิฉันเดินตามคนเกี่ยวคอยเก็บข้าวตกระหว่างฟ่อนข้าวเถอะคะ’ นางก็มาเก็บข้าวตกตั้งแต่วเวลาเช้าจนบัดนี้ เว้นแต่ได้พักเหนื่อยหนึ่งที่เรือน” ⁸ แล้วโบอาสจึงพูดกับรูธว่า “ลูกสาวเอ๋ย ขอพึงเหนื่อย อย่าไปเก็บข้าวที่นาอื่น หรือทิ้งนารีไปเสียเลย จงอยู่ใกล้ๆสาวใช้ของฉัน” ⁹ ตาของเจ้าจงมองดูตามนาที่เขากำลังเกี่ยวเกี่ยวกันอยู่ แล้วก็จงติดตามเขาไป ฉันได้สั่งพวกหนุ่มๆมิให้รบกวนเจ้าแล้วมิใช่หรือ เมื่อเจ้ากระหายน้ำก็เชิญไปดื่มที่หม้อน้ำ ดื่มน้ำซึ่งคนหนุ่มๆตักไว้” ¹⁰ รูธก็ขบขันน้อมตัวลงถึงดินและพูดว่า “ทำไมดิฉันจึงได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน ท่านจึงเอาใจใส่ดิฉันในเมื่อดิฉันเป็นแต่เพียงคนต่างด้าว” ¹¹ แต่โบอาสตอบนางว่า “ทุกอ

อย่างที่เจ้าได้ปฏิบัติต่อแม่สามีของเจ้าตั้งแต่สามีของเจ้าสิ้นชีวิตแล้วนั้น มีคนมาเล่าให้ฉันฟังหมดแล้ว และเขาบอกด้วยว่า เจ้ายอมจากบิดามารดาและบ้านเกิดเมืองนอนของเจ้า มาอยู่กับชนชาติที่เจ้าไม่รู้จักมาก่อน ¹² ขอพระเยโฮวาท์ทรง ตอบแทน การงานของเจ้าตามที่เจ้าได้กระทำมาแล้วนั้นเถิด และขอ ให้พระเยโฮวาท์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลซึ่ง เจ้าเข้ามาวางใจอยู่ใต้ปีกของพระองค์นั้น จงทรง ปูนบำเหน็จอันบริบูรณ์แก่เจ้า” ¹³ รูธจึงกล่าวว่า “เจ้านายของดิฉัน ขอให้ดิฉัน ได้รับ ความกรุณาในสายตาของท่าน เพราะท่านได้ ปลอบใจดิฉัน และเพราะท่าน ได้กล่าวคำที่ แสดง ความเมตตา กรุณา ต่อหญิง คนใช้ของท่าน ถึงแม้ดิฉันไม่เป็นเหมือนคนหนึ่ง ในพวกหญิง คนใช้ของท่าน” ¹⁴ โบอาสก็ บอก นางว่า “พอ ถึง เวลา รับ ประทาน อาหาร เชิญ มา นี้เถิด มารับ ประทาน ขนมปังบ้าง และเอาอาหาร มาจิ้ม น้ำ ล้มเถิด” นาง จึง นั่ง ลงข้างๆ พวก คน เกี่ยวข้าว โบอาส จึง ส่ง ข้าว คั่ว ให้ และนาง ก็ รับ ประทาน จน อิ่ม และ ยัง เหลือ ไว้บ้าง ¹⁵ เมื่อ นาง ลุก ขึ้น ไป เก็บ ข้าว โบอาส ก็ บัญชา ชาย หนุ่ม ของ ท่าน ว่า “จง ยอม ให้ นาง เก็บ ข้าว ตก ระหว่าง ฟ่อน ข้าว เถอะ อย่า ได้ ต่ำ หิน นาง เลย ¹⁶ จง ดึง ข้าว ออก จาก ฟ่อน ทิ้ง ไว้ ให้ นาง เก็บ บ้าง อย่า ว่า นาง เลย” ¹⁷ นาง ก็ เทียว เก็บ ข้าว ที่ ตก ใน นา จน ถึง เวลา เย็น แล้ว ก็ ฟาด ข้าว ที่ เก็บ มา ได้ นั้น ได้ ข้าว บาร์เลย์ ประมาณ เื่อ ฟาห์ หนึ่ง ¹⁸ นาง ยก ข้าว นั้น ขึ้น และ เข้า ไป ใน เมือง แม่สามี ก็ เห็น ข้าว ที่ นาง ได้ เก็บ มา นั้น และ นาง เอา อาหาร ที่ เหลือ เมื่อ นาง รับ ประทาน อิ่ม แล้ว นั้น ให้ แก่ แม่สามี ด้วย ¹⁹ แม่สามี จึง กล่าว แก่ นาง ว่า “วันนี้ ลูก ไป เก็บ ข้าว ตก ที่ ไหน มา ลูก ไป ทำงาน ที่ ไหน ขอให้ ชาย ที่ เอา ใจ ใส่ ลูก ได้ รับ พระพร เถิด” นาง จึง บอก แก่ แม่สามี ให้ ทราบ ว่า นาง ไป ทำงาน กับ ผู้ใด นาง ว่า “ผู้ชาย ที่ ฉัน ไป ทำงาน ด้วย ใน

วันนี้ฉันซื้อโบอาส”²⁰ นาโอมิ จึงพูดกับบุตรสะใภ้ว่า “ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการแก่เขาเถิด พระกรุณาของพระองค์ไม่เคยขาดจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่หรือผู้ที่สิ้นชีวิตไปแล้ว” นาโอมิ กล่าวแก่นาง ด้วยว่า “ชายคนนั้น เป็นญาติของเรา เขาเป็นญาติสนิทคนหนึ่งของเรา”²¹ รูธชาวโมอับ กล่าวว่่า “นอกจากนั้นเขายังพูดกับฉันว่า ‘เจ้าจงอยู่ใกล้ๆ คนใช้หนุ่ม ของฉัน จนกว่า เขาจะเกี่ยวข้าว ของฉัน เสร็จ’ ”²² นาโอมิ พูดกับรูธบุตรสะใภ้ว่า “ดีแล้ว ลูกสาวของแม่เอ๋ย ที่เจ้าจะไปทำงานกับสาวใช้ของเธอ เพื่อว่าเธอจะไม่พบเจ้าในนาอื่น”²³ ดังนั้นนางจึงอยู่ใกล้ๆสาวใช้ของโบอาสเทียวเกี่ยวข้าว ตกจนสิ้นฤดูเกี่ยวข้าว บาร์เลย์ และข้าวสาลี และนางก็อาศัยอยู่กับแม่สามี

3

นางนาโอมิวางแผนให้นางรูธสมรสกับโบอาส

¹ นาโอมิ แม่สามีของนาง พูดกับนาง ว่า “ลูกสาวของแม่เอ๋ย ถ้าแม่จะหาที่พึ่งพิงให้เจ้า เพื่อเจ้าจะได้มีความสุข ไม่ควรหรือ ² โบอาส ผู้ที่เจ้าไปกับพวกสาวใช้ของเธอ นั้น เป็นญาติของเรามิใช่หรือ ดูเถิด คืนวันนี้เขาจะขัดข้าว บาร์เลย์ที่ลานนวดข้าว ³ จงอาบน้ำ ทาน้ำมัน สวมเครื่องแต่งกายแล้วลงไป ที่ลานนวดข้าว แต่อย่าให้ท่านเห็นตัว จนกว่าท่านจะรับประทานและดื่มเสร็จแล้ว ⁴ เขาอนที่ไหน จงสังเกตุไว้ให้ดีแล้วจงไปเปิดผ้าคลุมเท้าขึ้น และจงนอนที่นั่น ต่อไปท่านจะบอกเจ้าเองว่า เจ้าจะต้องทำประการใด” ⁵ นางตอบว่า “แม่ว่าอย่างไร ฉันจะกระทำตามทุกอย่าง” ⁶ ดังนั้นนางจึงลงไปยังลานนวดข้าว และกระทำตามที่แม่สามีบอกทุกอย่าง ⁷ เมื่อโบอาสรับประทานและดื่มจน

สำราญใจแล้ว ท่านก็ไปนอนอยู่ที่ปลายกองข้าว แล้วนางก็ ย่องเข้ามาเปิดผ้าคลุมเท้าของท่านขึ้น และนอนลงที่นั่น

นางรูธอ้างว่าโบอาสเป็นญาติสนิทถัดมา

⁸ ต่อมา พอ ถึง เทียง คิน ชาย คน นั้น ก็ ตกใจ ตื่น พลิก ตัว ดูเกิด มีผู้หญิง มา นอน อยู่ ที่ เท้า ของ ท่าน ⁹ ท่าน จึง ถาม ว่า “เจ้า เป็น ใคร” นาง ตอบ ว่า “ดิฉัน คือ รูธ หญิง คน ใช้ ของ ท่าน ค่ะ ขอ ให้ ท่าน กาง ชาย เสื้อ ของ ท่าน ห่ม หญิง คน ใช้ ของ ท่าน ด้วย เพราะ ท่าน เป็น ญาติสนิท ถัด มา” ¹⁰ ท่าน จึง ว่า “ลูกสาว เอ๊ย ขอ พระ เยโฮวาห์ ทรง อำนวย พระพร แก่ เจ้า เกิด คุณ ของ เจ้า ครั้ง หลัง นี้ ก็ ใหญ่ ยิ่ง กว่า ครั้ง ก่อน ด้วย ว่า เจ้า มี ได้ ไป หา คน หนุ่ม ไม่ว่า จน หรือ มั่งมี ¹¹ บัดนี้ ลูกสาว เอ๊ย เจ้า อย่า ก้าว เลย สิ่ง ที่ เจ้า ขอ ร้อง เรา จะ กระ ทำ ตาม ทุก อย่าง บรรดา ผู้หลัก ผู้ใหญ่ ของ เมือง เรา ทราบ ดิฉัน ว่า เจ้า เป็น ผู้หญิง ที่ ดี ¹² และ ก็ เป็น ความ จริง ด้วย ที่ ดิฉัน เป็น ญาติสนิท แต่ ยัง มี ญาติ อีก คน หนึ่ง ที่ สนิท กว่า ดิฉัน ¹³ คิน นี้ เจ้า จง ค้าง ที่ นี้ ก่อน พรุ่ง นี้ เข้า ถ้า เขา จะ ทำ หน้า ที่ ญาติสนิท เพื่อ เจ้า ก็ ดี แล้ว ให้ เขา ทำ หน้า ที่ ญาติสนิท เถอะ แต่ ถ้า เขา ไม่ เต็ม ใจ ที่ จะ ทำ หน้า ที่ ญาติสนิท ที่ ถัด มา เพื่อ เจ้า พระ เยโฮวาห์ ทรง พระ ชนม์ อยู่ แน่ ดิฉัน ไດ ดิฉัน จะ ทำ หน้า ที่ ญาติสนิท ที่ ถัด มา เพื่อ เจ้า แน่ ดิฉัน นั้น จง นอน ลง เกิด จน กว่า จะ รุ่ง เข้า” ¹⁴ ดั่ง นั้น นาง จึง นอน อยู่ ที่ เท้า ของ ท่าน จน รุ่ง เข้า แต่ นาง ลุก ขึ้น ก่อน คน จะ จำ หน้า กัน ได้ เพราะ ท่าน คิด ว่า “อย่า ให้ ใคร ทราบ ว่า มี ผู้หญิง มา ที่ ลาน นวด ข้าว” ¹⁵ ท่าน พุด ว่า “จง เอา ผ้า คลุม ที่ เจ้า ใช้ อยู่ นั้น คลี่ ออก” นาง ก็ คลี่ ผ้า คลุม ออก ท่าน ก็ ตวง ข้าว บาร์เลย์ หก ทะนาน ให้ นาง แยก ไป แล้ว ก็ เข้า ไป ใน เมือง ¹⁶ เมื่อ นาง มา ถึง แม่สามี จึง ถาม ว่า “เป็น ใคร หนอ ลูกสาว

ของแม่เอ๋ย” แล้วนางก็เล่าตามที่ท่านได้กระทำต่อนาง ให้แม่สามีฟังทุกอย่าง¹⁷ และนางว่า “ท่านให้ข้าวบาร์เล็ย หกทะนານนี้แก่ฉัน ท่านว่า ‘เจ้าอย่ากลับไปหาแม่สามีมือเปล่าเลย’”¹⁸ แม่สามีจึงว่า “ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงคอยอยู่ก่อน จนกว่าจะทราบว่าจะเรื่องจะลงเอยอย่างไร เพราะว่าท่านจะไม่หยุดเลยจนกว่าท่านจะจัดการเรื่องนี้ให้เสร็จในวันนี้”

4

โบอาสไถ่มรดกของท่าน

¹ โบ อา สกิ ขึ้น ไป ที่ประตูเมือง และ นั่ง อยู่ที่ นั้น ดูเกิด ญาติสนิทคนที่ถัดมาซึ่งโบอาสกล่าวถึงก็เดินผ่านมา โบอาสจึงกล่าวว่า “โอ คนเช่นนี้เอ๋ย แวะนั่งที่นี้ก่อนเถิด” เขาก็ แวะมานั่งลง² ท่านจึงไปเชิญพวกผู้ใหญ่ในเมืองนั้นมาสืบ คนกล่าวว่า “เชิญนั่งที่นี้เถิด” เขาทั้งหลายก็นั่งลง³ ท่าน จึงพูดกับ ญาติสนิทที่ ถัดมานั้นว่า “นา ซึ่งเป็น ส่วนของ เอ ลี เม เลค ญาติของเรา นั้น นา โอ มี ผู้ที่ กลับ มา จาก แผ่น ดิน โม่ อับ บอยาก จะ ขาย เสีย⁴ ข้าพเจ้า คิด ว่า ข้าพเจ้า ควร บอก ให้ท่านทราบ และขอ บอก ว่า ขอท่านซื้อไว้ต่อหน้าพลเมือง และต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของชาวเมืองเรา ถ้าท่านอยาก จะ ไถ่ไว้ก็จง ไถ่เถิด แต่ ถ้า ท่าน ไม่ไถ่จง บอก ข้าพเจ้า ข้าพเจ้า จะได้ทราบ นอกจากท่านแล้ว ไม่มีใคร มี สิทธิ ไถ่ ได้ ข้าพเจ้า มี สิทธิ ถัด ท่าน ไป” ผู้นั้น จึง บอก โบ อา สว่า “ข้าพเจ้า จะ ไถ่”⁵ แล้ว โบ อา สบอก ว่า “ใน วันที่ ท่าน ซื้อ ที่ นา จาก มี อ นา โอ มี นั้น ท่าน ก็ จะ ได้ รัฐ ขาว โม่ อับ แม่ ม่าย ของ ผู้ ตาย ด้วย เพื่อ จะ จรรโลง นาม ของ ผู้ ตาย ไว้ กับ มรดก ของ เขา”⁶ ญาติสนิท ที่ ถัด มา คน นั้น ตอบ ว่า “ข้าพเจ้า จะ ไถ่ เพื่อ ตน เอง อย่าง นั้น ไม่ได้ จะ ทำ ให้ มรดก ข้าพเจ้า เสีย ไป ท่าน จง เอา สิทธิ ในการ

ไถ่ของข้าพเจ้าไปจัดการเองเถิด เพราะข้าพเจ้าไถ่ไม่ได้แล้ว”⁷ ต่อไปนี้เป็นธรรมเนียมในอิสราเอลสมัยก่อนเกี่ยวกับการไถ่และการแลกเปลี่ยน คือเพื่อจะรับรองการตกลงกัน คนหนึ่งจะถอดรองเท้าของเขาเองยื่นให้อีกคนหนึ่ง นี่เป็นธรรมเนียมของการแสดงสักขีพยานในอิสราเอล⁸ ดังนั้นเมื่อญาติสนิท คน ถัด มา กล่าว แก่ โบ อา ส ว่า “ท่านจงซื้อเสียเองเถิด” เขาก็ถอดรองเท้าออก⁹ แล้วโบอาสจึงกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่และประชาชนทั้งปวงว่า “ท่านทั้งหลายเป็นพยานในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าได้ซื้อทรัพย์สินทั้งหมดของเอลิเมเลค และทรัพย์สินทั้งหมดของคิลีโอนและมาห์โลนจากมีอานาโอมิแล้ว¹⁰ ยิ่งกว่านั้นรูธชาวโมอับแม่มาของมาห์โลน ข้าพเจ้าก็ได้มาเป็นภรรยาของข้าพเจ้า เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้กับมรดกของเขา เพื่อนามของผู้ตายจะไม่ต้องถูกตัดออกจากพวกพี่น้องของเขา และจากประตูบ้านเกิดเมืองนอนของเขา ท่านทั้งหลายเป็นพยานแล้วในวันนี้”

โบอาสแต่งงานกับนางรูธ

¹¹ ประชาชน ทั้ง ปวง ที่อยู่ที่ประตูเมือง และ พวกผู้ใหญ่กล่าวว่า “เรา ทั้ง หลาย เป็น พยาน แล้ว ขอ พระ เยโฮวาห์ทรงกระทำให้หญิงนั้นที่กำลังจะเข้ามาในเรือนของท่านเหมือนนางราเชลและนางเลอาห์ ผู้ซึ่งช่วยกันสร้างวงศ์วานอิสราเอล ขอให้ท่านจงจำเริญอยู่ในเอฟราธาห์และมีชื่อเสียงในเบธเลเฮม¹² ขอให้วงศ์วานของท่านเหมือนวงศ์วานของเปเรศซึ่งทามาร์คลอดให้แก่ยูดาห์ เนื่องด้วยเชื้อสายซึ่ง พระ เยโฮวาห์ จะ ประทาน แก่ ท่าน โดย ผู้หญิงคนนี้”¹³ ดังนั้นโบอาสก็รับรูธมาเป็นภรรยาของท่าน และท่านก็เข้าหานางและพระเยโฮวาห์ประทานให้นางตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง¹⁴ ฝ่ายพวก ผู้หญิงก็พูดกับนาโอ

มีว่า “สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงละทิ้งเจ้าไว้ให้ปราศจาก ญาติที่ถัดมา ขอให้ทารก นี้มีชื่อเสียง เลื่องลือ ไป ใน อิสราเอล ¹⁵ ให้เด็ก คน นี้ เป็น ผู้ชুবชีวิต ของ เจ้า และเลี้ยงดูเจ้าเมื่อชรา เพราะว่า เด็ก คน นี้ เกิดมาจาก ลูกสะใภ้ที่รักเจ้า ผู้ประเสริฐกว่าบุตรชายเจ็ดคน”

นางรูธเป็นบรรพบุรุษของพระเมสสิยาห์

¹⁶ แล้วนาโอมิก็รับเด็กนั้นมาอุ้มไว้แนบอก และรับเป็นผู้เลี้ยงดูแลเด็กคนนั้น ¹⁷ หญิงชาวบ้านข้างเคียง ก็ให้ชื่อเด็กนั้น พูดกันว่า “มีบุตรชายคนหนึ่งเกิดให้แก่นาโอมิ” เขาตั้งชื่อเด็กคนนั้นว่า โอเบด ผู้เป็นบิดาของเจสซี ซึ่งเป็นบิดาของดาวิด ¹⁸ ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเปเรศ เปเรศให้กำเนิดบุตรชื่อเฮสโรน ¹⁹ เฮสโรนให้กำเนิดบุตรชื่อราม รามให้กำเนิดบุตรชื่ออัมมินาดีบ ²⁰ อัมมินาดีบให้กำเนิดบุตรชื่อนาโชน นาโชนให้กำเนิดบุตรชื่อสัลโมน ²¹ สัลโมนให้กำเนิดบุตรชื่อโบอาส โบอาสให้กำเนิดบุตรชื่อโอเบด ²² โอเบดให้กำเนิดบุตรชื่อเจสซี และเจสซีให้กำเนิดบุตรชื่อดาวิด

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a